

СЛОВО

на празника Покров на Пресвета Богородица

Произнесено в руската църква "Св. Николай", гр. София 1/14.X.1949г.

Скръбта на Божията Майка за нашите грехове и особено за блудния грях. Заради целомъдрието Господ дарува божествено ведение

ПОВОД за днешния голям празник Покров на Пресвета Богородица било дивното откровение, дадено на св. Андрей, юродив заради Христа, когато бил възнесен до трето небе. Тук той съзърцавал ангели и множество светии, но не видял Пречистата Божия Майка, от което много се натъжил. Тогава му било открито, че Нея Я нямало там, защото през това време се намирала на земята, за да утешава бедстващите скръбни хора. И св. Андрей получил обещание, че скоро ще Я види.

Наистина, скоро след това необикновено откровение Андрей видял Божията Майка във Влахернската църква на гр. Константинопол по време на едно всенощно бдение. Пресвета Богородица се явила на св. Андрей и на неговия ученик Епифаний във въздуха пред олтара, обкръжена от небожители. Тя се молела усърдно на колене, а след това станала и осенила със своя блестящ омофор молещите се.

Но ето на какво бих искал особено да обърна вниманието ви, мои възлюбени в Христа чеда. Св. Андрей видял Божията Майка обляна в сълзи. Възниква въпросът: как може да бъде съвместена голямата И скръб за нас с Нейната непрестанна божествена радост, с Нейното непрестанно райско блаженство? Разбира се, ако това съвместяване не беше възможно, то св. Андрей не би видял Пречистата Божия Майка обляна в сълзи. Следователно то е възможно. Но за да го разберем, трябва, възлюбени, всякога да помним думите на ап. Павел: Огорчават ни, а ние винаги сме радостни (2 Кор. 6:10). Защото, както изобилват в нас Христовите страдания, тъй изобилва и нашата утеха чрез Христа (2 Кор. 1:5).

Веднъж при преп. Серафим дошла една болна благочестива жена. Божият угодник ѝ казал: "За теб много скърби великата Божия рабиня, покойната инокиня Александра, основателка на Дивеевския манастир. Иди в Дивеево на нейния гроб, помоли да отслужат за нея панихида и ще оздравееш". Жената направила така, както и заръчал преп. Серафим, и получила изцеление. Но ако праведната инокиня Александра скърбяла за болестта на тази жена, то как би могла Божията Майка да не скърби и да не плаче за нас? Та нали Тя ни обича повече от родна майка? Нали Тя винаги е с нас по време на нашите болести, на всякакви бедствия и скърби, когато се обръщаме към Нея с молитва за помощ?

Какъв спасителен извод трябва да направим от това, че св. Андрей видял Пречистата Божия Майка, обляна в сълзи? Изводът е, че ние не бива да Я огорчаваме и да Я караме да пролива сълзи заради нашите безбройни грехове и особено заради най-разпространения в наши дни грях - плътската страст, или блуда. За голямо съжаление,

този грях е най-съществена и отличителна черта не само на езичниците и инославните, но твърде често и на православните християни. И сред православните в последно време се забелязва някакво помрачаване на разума по отношение на плътския грях, защото мнозина започват да го считат за напълно естествено и позволено явление. Такива християни казват: "Всички живеят блудно и ние ще живеем така". Сякаш не е едно и също дали ще погинем сами или заедно с всички. Ако се не покаете, всички тъй ще загинете, казал Господ, когато Му съобщили, че Пилат смесил кръвта на някои галилейци с жертвите им (Лука 13:1-3).

Такива православни християни би трябвало винаги да помнят, че светата Църква строго наказва греха на блуда, дори след като някой се покае за него, като падналия в този грях се отлъчва от св. Причастие за 7 години от момента на покаянието, т.е. от прекратяването на греха.

Но това не е всичко. Тъй като плътският грях взема огромни размери и поробва под своята власт целия свят, то приближава времето, когато Господ отново ще произнесе Своята страшна присъда, както някога я произнесъл над всички хора преди Всемирния потоп: Не ще оставя Моят Дух да бъде вечно занемаряван от (тия) човеци, защото са плът (Бит. 6:3). Разликата е само тази, че предишния свят Господ е погубил с вода, а сегашният ще погине по Божие действие в деня на Неговото Второ пришествие от огън, както е пророчествувал за това св. ап. Петър, казвайки: И ще дойде денят Господен, както крадец идва нощем; тогава небесата с шум ще преминат, стихииите ще пламнат и ще се разрушат, а земята и всички неща по нея ще изгорят (2 Петр. 3:10).

Наистина, не само всеобщият блуден грях ще предизвика тази всемирна погибел, но предимно той и още един друг тежък и голям грях - грехът на всеобщото отстъпление на хората от православната вяра. Син Човеческий, кога дойде, ще намери ли вяра на земята? (Лука 18:8) Но това всеобщо отстъпление от православната вяра е породено не само от дяволската гордост. Една от причините за тежкия грях на отстъплението е именно блудният грях, от който разумът ни се помрачава и става склонен да приеме всяка заблуда и особено еретическата заблуда в областта на вярата.

Впрочем блудният грях е не само нравствено престъпление. Той е същевременно и грях против православната вяра. Та нали нашата православна вяра се съдържа не само в догматите, но и в св. канони. Ясно е, че отстъплението от св. канони, които забраняват блуда, е причина за нашето най-голямо нещастие - отстъплението от православната вяра и следователно то ще стане причина за нашата вечна погибел. Ето защо ап. Павел казва: Не се лъжете: ... блудници... няма да наследят царството Божие (1 Кор. 6:9-10).

Затова, възлюбени, нека не огорчаваме Пречистата Божия Майка с блудни грехове; нека да се каем не само за допускането на нечисти блудни дела, но и за нечистите чувства, желания и помисли. Не се знае колко ни е останало да живеем и дали ще има време да се покаем, за да не ни постигнат страшните слова на Господа: В каквото те намеря, в това ще те съдя (срв. Иез. 3:20, 18:20,21,22).

Но има, мои възлюбени в Христа чеда, и втори спасителен за нас извод от сълзите на Божията Майка, които видял св. Андрей. Ние не само не трябва да огорчаваме Пречистата Божия Майка със своята блудна нечистота, но трябва да Я радваме с целомъдрена чистота. Нека помним, че девството на Пречистата Богородица е накарало Бог да слезе от небесата, да се въплъти за нашето спасение. А нашата чистота и целомъдрие ни въздигат на небесата, защото заради нашата чистота Господ ни дарува божествено ведение на богооткровените истини и небесните тайни, и то според мярата на нашето целомъдрие. Ето защо великият св. отец преп. Йоан Касиан казва, че ап. Павел изпъква сред всички апостоли със своята целомъдрена чистота и затова той повече от всички тях бил надарен от Бога с божествена мъдрост, с ведение на божествените истини и на небесните тайни. Неговото ведение се простирило до съзерцаване на необикновени откровения, защото неведнъж му се явявал Спасителят и апостол Павел бил възнесен дори до трето небе.

Този апостол придавал толкова голямо спасително значение на нашата целомъдрена чистота, че я смятал за цел на целия ни християнски живот. Вашият плод, казва той, е святост, а краят - живот вечен (Рим. 6:22). Защото Бог не ни призва към нечистота, но към светост (1 Сол. 4:7).

Затова, мои възлюбени в Христа чеда, нека всецяло да се стремим към целомъдрие и чистота, към това наше божествено предназначение, към тази цел на нашия християнски живот. Но нека бъдем чисти не само от външни блудни пороци. Такава чистота, като мъчително въздържане от блуда, е присъща и на езичниците, и на еретиците. Нека се стремим към вътрешна чистота на своите чувства и помисли. Такава чистота иска от нас Пречистата Божия Майка. С такава именно чистота ние ще Я радваме. Тогава и Тя ще ни зарадва със Своите неизказани милости, за да се изпълнят над нас Христовите слова: С каквата мярка мерите, с такава ще ви се отмери (Мат. 7:2). За тази чистота ние винаги ще се намираме под покроба на Божията Майка. Тя винаги ще ни осенява с него и ще ни избавя от всички наши грехове и страсти, от всички беди и напасти и навеки ще ни съедини със Своя Син, нашия Господ Иисус Христос, за да получим вечната и непрестанна божествена радост в Неговото неизречено Небесно царство. Амин.